

כנהר ידוע וז"כ כי עתה כרחיב ה' לנו שמקודם מן המלך קראתי סני' דגבורה ואח"כ פניו במרחב י"ה כוד השופר וחו

ועדינו בארץ דאיכו מלכה דשלמא דיליט יסוד דסחימו דילי' גנוח צ גויס :

פרשת וישלח

דן (לא) ואלה המלכים וגו'. ענין ג' ושם עירו אלל ג' מנכים ממ' מלכים כי ה' צהי נק' ה' כמ"ל וכן ג' בנ' אבהן וד' רגל רביעי דוד וה' כלת משה וג' אבהן ככלליו כח' כידוע וכלת משה היא הראשונה אלל בלעם בן בעור סוד הדעת ושם חוקף גבורות חשך וזכו דנהבה כמ"ס צה"ר דין הבה שכל הדיוטים מהקטרין שם ע"ט צה"ר וזכו אשה הכושית שלא רצה ליקח אותה שתיבה דינין מרובין טושים הוא גוון אוכס חשך והוא לקח הורה שבע"פ כלתו שהיא ממעיני הישועה ופירש מאשה ששמש ברוחא כמ"ס בזהר כי זה הוא צה"ר הדעת ולכן ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות הכשית אשר לקח והוא סוד הדעת ואמרו הרק אך במשה דבר וכו' והיתה תשובת הש"י פה אל פה הדבר צו טו' שהוא צה"ר הדעת דגטו בשומא קול ודבור כידוע, והשני אלל הדד צה"ר ח"ת, והשלישי אלל הדד מלך השמיני והוא צה"ר דוד וז"ס פשו מושבן ליון עיר דוד ואח"כ נתקן בצה"ר אשה וזכו ושם אשתו טו'. וידוע שסוד

אשה הוא צה"ר נוקבא שצחלילות והם נשים של האבות ושם עיר הוא צבריה צה"ר טוק' שבדו' עיר דוד ושם כלול מג' צה"ר הג"ל וכן תחו וזכו וחשך תחו שם שדי צה"ר האחרונה, צכו צו יישובא בעלה עד"ה צה"ר האבות, חשך צה"ר הדעת כנ"ל וכן ג' אמי"ם צדעת, ז' פטלות בעד"ה, י"ב פטוטה ימא דקיימא על י"ב בקר וילק עליהם שלג ונעשית עפר וזו צה"ר אשתו שלקחו אבות וזכו ע"י מלך הדר ששם אדם זו"ג כמ"ס צה"ר ע"ש, וזכו מהיטבאל צה"ר אברהם ומשם ניווסף לו ה' צה"ר העטרה צת ממרד צה"ר יחזק כמ"ס צה"ר דינין דטרדא לכלא צת מי זכב יעקב כמ"ס ושם מי זכב דינא ורחמי והוא יעקב יושב אהלים שכלול ממ"ג כידוע וכן סלל כל ה' צה"ר, ומלך הדד הוא צה"ר החסדים לוירא דתוא שכלל צה"ר ח"ת יעקב כמ"ס צו"ח פ' תשא דף ל"ו ומל"ל דחקרי יעקב הדר דכתיב וימלך תחמי הדר ולוקמיה בצדרא קדישא ע"ש :

פרשת מקץ

בוא (א) וידו מקץ. לשון רש"י כתרנומו מסוף וכל וכו'. ר"ל שני ערשים הם נל"ה וכפולים, וגל"ה מורה על גבול הכמות כמו מקלה בחוברת מקלה השמים כו' אבל כפולים מורה על גבול הזמן, ועוד דנגל"ה מורה על החלמתו וסופו אבל כפולים על סוף לבדו: (ב) (ליקוט) והנה מן היחור עולו' שבע פרות יפית מראה ובריאות בשר כו'. והנה שבע פרות אחרות כו' רעות מראה ודקות בשר. בזהר הכפל במלות שטות. דע כי רעב וכפן הם ב' סוגים, כמאמר (איוב ה') ברעב פדך ממות כו' לשוד ולכפן תשחק. א"כ המה עיניים טונים. מאמר רעב יסוב על זמן אשר הטה לא עשהה תביאה טובה. וכפו הוא אשר השדע עשהה תבואות

טובות אך הקצ"ה לא נתן בהם טובע. כמאמר ואכלתם ולא תשבעו. וזכו שהכפיל יפית מראה. היינו המראה של התבואה הוא טוב. ובריאות בשר. הוא טובע. שלא יועל השובע מהם. ואלל הרעות שניהם בסיפך. הם רעות במראה. גם ודקות בשר (ע"כ): (ובה) ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר כו' עד פסוק ל"ג ועתה ירא פרעה כו'. נראה שכ"ז הוא למופת ומיד שאמר שיהיה רעב אמר הוא הדבר אשר דברתי כו' ואמר ועתה ירא פרעה כו' כליוען למלך נחטך. אלל לפי שכל הפותרים אמרו שהחלום תגיע אליו שבע בטות כו' דליון מראין לאדם רק המגיע אליו. אבל הוא הגיד לו דליון קך. את אשר האלקים עשה כו' בקרב הארץ הגיד כו' וכוף

באר יצחק

שם סוד מים הידועים מסיני הגבורות וז"ס אריבו כו' לאמר לנו המים ויעתק משם טו' ויקרא שמה רחובות כו' בסע' דבינה רחובות כנהר ששם אין שמן ואין פגע רע. וידוע כי בינה הוא מלכה דשלמא דליה דבדטורא חסיוס כמ"ס צה"ר דקדמת צוהר צרהיית שלום שלום לרחוק טו' ח"ס כאל ופריט בארץ ששם סוד פריה ורביה וכן לע"ל אז ביום ההוא ילאו מים חיים טו' ואלו ומלכה הארץ דעה טו' כמים לים מכמים וכסוד מים רבים לא יוכלו לכבות טו' וכמ"ס עתידה אשה תחלל בכל יום כו' וסבן :

ענין ג' ושם עירו כו'. ר"ל כידוע שעירו בכל מקום הוא צוקבא והוא בנביאה ששם שם סיכלת והם ז' סיכלות ז' עולמותין דילכ והם סגל בטקבא :